

Minister Klimatu i Środowiska

DGO-SGO.0500.3.2026.MM
4237133.17222643.14044882
Warszawa, 13-03-2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do interpelacji posła Marka Biernackiego z dnia 13 lutego 2026 r. w sprawie kontroli prawidłowości wydawanych przez władze lokalne decyzji mających wpływ na środowisko (K10INT15245), przedstawiam poniższe informacje.

- 1. Czy uważa Pani za możliwe opracowanie szczegółowych dyrektyw dotyczących gospodarowania najbardziej uciążliwymi i szkodliwymi dla środowiska odpadami, w taki sposób by ograniczyć możliwość dowolnego (w tym nie uwzględniającego interesów mieszkańców) interpretowania przepisów przez lokalne władze?**

Przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach¹ określają obowiązki i wymagania w zakresie gospodarowania odpadami. Ma to na celu ograniczenie występowania zagrożeń, które może powodować gospodarka odpadami. Jednocześnie jedną z podstawowych zasad dotyczących zbierania odpadów jest konieczność uzyskania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów (art. 41 ust. 1 ustawy o odpadach). W związku z tym, każdy kto chce rozpocząć działalność polegającą na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów w pierwszej kolejności ma obowiązek uzyskania zezwolenia w ww. zakresie. Przepisy ustawy o odpadach określają wymagania, które muszą być spełnione i zawarte we wniosku o zezwolenie na przetwarzanie. Organ ochrony środowiska weryfikuje wniosek pod kątem spełnienia wymagań ustawy o odpadach, a w kolejnym kroku wydaje decyzją administracyjną (zezwoenie) wskazując w niej niezbędne wymogi do prowadzenia działalności - co ma na celu minimalizowanie negatywnego wpływu na ludzi i środowisko.

Dodatkowo trzeba pamiętać, że w myśl art. 25 ust. 1 ustawy o odpadach magazynowanie odpadów odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów².

Z kolei rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów określa minimalne wymagania dla magazynowania odpadów w ramach wytwarzania,

¹ Dz. U. z 2023 r., poz. 1587, z późn. zm.

² Dz. U. z 2020 r., poz. 1742

zbierania lub przetwarzania odpadów. Powyższe przepisy wskazują m.in., że magazynowanie odpadów powinno być prowadzone w miejscach magazynowania odpadów w sposób zapewniający co najmniej wyposażenie techniczne do przechowywania odpadów, w tym przeznaczone do tego celu:

- opakowania, pojemniki, kontenery, zbiorniki lub worki,
- wydzielone za pomocą pionowych ścian boksy lub wydzielone sektory, umożliwiające magazynowanie określonych rodzajów odpadów w pryzmach i stosach lub w postaci zbelowanej, w szczególności w przypadku odpadów z procesów termicznych, odpadów ze spalarni odpadów, odpadów wytworzonych w trakcie prac prowadzonych na drogach publicznych i na drogach kolejowych, odpadów metali (żelaza), odpadów z budowy i remontów, w tym niezanieczyszczonego gruzu oraz ziemi z wykopów oraz odpadów przetwarzanych na kruszywo drogowe, i odpadów szkła

- uwzględniające właściwości chemiczne i fizyczne, w tym stan skupienia, magazynowanych odpadów.

Jednocześnie należy mieć również na uwadze § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, który określa, że w przypadku magazynowania odpadów mogących powodować uciążliwości zapachowe na nieruchomościach sąsiadujących z nieruchomością, na której jest prowadzone magazynowanie odpadów, stanowiących:

- zmieszane odpady komunalne magazynowane w ramach ich zbierania lub przetwarzania,
- odpady pochodzące z przetworzenia odpadów komunalnych, w tym frakcję podsitową z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów,
- odpady ulegające biodegradacji

- stosuje się dodatkowe wymagania, tj. odpady powodujące uciążliwości odorowe magazynuje się wyłącznie w obiektach zamkniętych wyposażonych co najmniej w systemy wentylacyjne oraz urządzenia wentylacyjne ograniczające w szczególności przedostawanie się pyłów do powietrza, a także ograniczające ewentualne uciążliwości zapachowe oraz bramy szybkie. Jednakże obowiązek ten nie jest bezwzględny – możliwe jest magazynowanie odpadów powodujących uciążliwości odorowe poza obiektami z ww. wymaganiami, w szczelnych pojemnikach, kontenerach lub zbiornikach, przy spełnieniu przynajmniej jednego z dwóch wskazanych wymagań, tj.:

- zapewnione zostanie spełnienie jednego z wymagań dla obiektów przeznaczonych do magazynowania odpadów powodujących uciążliwości odorowe, czyli wyposażenie w systemy wentylacyjne oraz urządzenia wentylacyjne ograniczające w szczególności przedostawanie się pyłów do powietrza, a także ograniczające ewentualne uciążliwości zapachowe, albo
- czas magazynowania odpadów nie przekracza 7 dni.

Dodatkowo warto również podkreślić, że w niektórych przypadkach (dot. odpadów palnych, odpadów niebezpiecznych) konieczne jest posiadanie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, o którym mowa w art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach. Ww. wizyjny system ma na celu zwiększenie nadzoru nad działalnością w zakresie gospodarowania odpadów, a w przypadku pożaru pomóc w ustaleniu przyczyn

i ewentualnych sprawców takiego zdarzenia. Ponadto przedsiębiorca musi również spełniać wymagania przeciwpożarowe – ustawa o odpadach określa obowiązek sporządzenia operatu przeciwpożarowego uzgodniony z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

Należy mieć na uwadze, że niektóre planowane działalności przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów mogą wymagać uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko³ określa rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których realizacja wymaga uprzedniego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wśród przedsięwzięć, w § 3 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia wymienione są punkty do zbierania, w tym przetadunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Wobec tego, przed realizacją tychże przedsięwzięć inwestor zobowiązany jest do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko⁴ organem właściwym do wydania decyzji dla takich przedsięwzięć jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska współuczestniczą w postępowaniu poprzez opiniowanie lub uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 76 ustawy zarówno Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, jak i regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przysługują specjalne uprawnienia, w tym nawet wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji. Należy również dodać, że stronom postępowania przysługuje odwołanie od decyzji organu, a gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko na prawach strony mogą uczestniczyć organizacje ekologiczne.

Podsumowując nie wydaje się zasadnym uszczegółowienie przepisów we wskazanym zakresie. Aktualnie obowiązujące regulacje określają ramowe warunki, ale i szczegółowe wymagania dotyczące gospodarki odpadami. Natomiast zbyt szczegółowe doprecyzowanie przepisów mogłoby prowadzić do niezamierzonych ograniczeń, utrudniać ich stosowanie w praktyce oraz powodować ryzyko nieadekwatności regulacji wobec specyfiki poszczególnych procesów. Z tego względu utrzymanie obecnego poziomu szczegółowości należałoby uznać za rozwiązanie bardziej funkcjonalne i zgodne z zasadami prawidłowej legislacji.

2. Czy możliwe jest dokonywanie rutynowej, obowiązkowej kontroli wydawanych przez organy państwa decyzji dotyczących przechowywania i składowania odpadów, tak by w sposób całkowicie niezależny określać ich możliwy wpływ na środowisko?

Obowiązujące przepisy ochrony środowiska określają obowiązkowe kontrole dot. rozpoczęcia działalności w zakresie gospodarki odpadami. Przepisy ustawy o odpadach wskazują na obowiązek przeprowadzenia kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (WIOŚ) przed wydaniem przez organ ochrony środowiska zezwolenia na

³ Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.

⁴ Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.

zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów (art. 41a ustawy o odpadach). Taka kontrola dotyczy instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Dodatkowo w momencie oddawania do użytku legalnych inwestycji występuje właściwość działania Inspekcji Ochrony Środowiska zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska⁵ (ustawy Poś). Należy jednak wyjaśnić, że właściwość ta odnosi się tylko do inwestycji należących do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Warto również zaznaczyć, że do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy kontrola podmiotów korzystających ze środowiska, m.in. w zakresie przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska. W związku z tym organy Inspekcji Ochrony Środowiska kontrolują przestrzeganie decyzji wydanych przez właściwe organy ochrony środowiska dotyczących warunków gospodarowania odpadami przez dany podmiot korzystający ze środowiska. Odbywa się to zarówno w ramach tzw. kontroli planowych jak i interwencyjnych.

3. Czy kierowane przez Panią ministerstwo i nadzorowane przez nie instytucje podejmują z własnej inicjatywy kontrole prawidłowości wydawanych przez władze lokalne decyzji mających wpływ na środowisko?

Na wstępie należy wskazać, że Minister Klimatu i Środowiska nie ma kompetencji do podejmowania kontroli prawidłowości wydawanych przez władze lokalne decyzji mających wpływ na środowisko. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP⁶ organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to m.in., że kompetencje organów władzy publicznej powinny zostać jednoznacznie i precyzyjnie określone w przepisach prawa, a wszelkie działania tych organów powinny mieć podstawę w takich przepisach.

Ministrowi przysługuje, m.in. uprawnienie do wydawania objaśnień co do sposobu interpretacji przepisów prawnych pozostających w zakresie jego działania jako ministra właściwego do spraw klimatu oraz środowiska, a w konsekwencji co do sposobu ich zastosowania. Jednak poza wyraźnie wskazanymi przypadkami, Minister Klimatu i Środowiska nie ma kompetencji do ingerowania w przebieg konkretnych postępowań administracyjnych prowadzonych przez inne organy, w tym także organy mu podległe lub nadzorowane, ani w treść rozstrzygnięć wydawanych w tych sprawach. W tym miejscu można dodatkowo wskazać, że Minister Klimatu i Środowiska jest organem wyższego stopnia (organem odwoławczym) w stosunku do spraw prowadzonych przez marszałka województwa (w przypadku decyzji administracyjnych wydanych przez starostów powiatowych funkcję tę sprawuje Samorządowe Kolegium Odwoławcze). Jeżeli np. podmiot odwoła się od wydanej decyzji administracyjnej – organ odwoławczy ma za zadanie m.in. zbadać legalność i prawidłowość wydanej decyzji przez organ I instancji (marszałka województwa lub starostę powiatowego).

⁵ Dz.U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.

⁶ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483).

Niemniej jednak należy zauważyć, że organy Inspekcji Ochrony Środowiska podczas przeprowadzanych kontroli, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania przez organy ochrony środowiska decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska, na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM